

VI

PALAEOPHYSIOLOGIA
DE INSPIRATIONE
PRINCIPII VITALIS

Cum Physiologia hoc in primis saeculo maximis incrementis §. I. *Recentiores phy-*
locupletaretur, tum a physicorum et mathematicorum sol *siologi cur*
lertia, tum ab anatomicorum sagacitate: hac nouarum diuitiarum *principium*
possessione quasi elatior et superbior facta, multa et amplissima pri- *vitale in re-*
stinae disciplinae bona contempsit, contemptaque prorsus amisit; ut *spiratione*
nesciam, an iacturam accessio consoletur. Enimuero cum ad sin- *neglexe-*
gularum partium functiones et necessitudines omnis nuper differen- *rint.*
di et obseruandi diligentia conuerteretur: generales illi interim
ac principes physiologiae loci, in quibus summa naturae huma-
nae versatur, deserti propemodum ac derelicti, vel certe mechani-
corum erroribus facti sunt horridi atque inculti. Quibus errori-
bus nisi obstitisset G. E. Stahl, subtilissimi atque doctissimi homi-
nis, constantia, verendum erat, ne omnis notio viui animalis in
physiologia euanesceret, eiusque apud ipsos naturae humanae scru-
tatores memoria extingueretur. Ipse Hallerus, vir infinitae scien-
tiae omnis generis doctrina et obseruationibus partae, cum irritabi-
litate illam suam, in qua vis esset vitalis motus vni fibrae
musculari tribueret, eamque vim ab omni tum neruorum actione
tum animi societate prorsus seiungeret: mechanicorum discipli-
nam videtur non tam destruxisse, quam sua quadam subtilitate ex-
poliuisse atque exornasse.